

In vreugde delen

Visie en beleid IZB
2018-2022

Visie en beleid IZB 2018-2022

Inhoudsopgave	3
Woord vooraf	
Vreugde, een theologische verkenning	5
1. Waar we voor staan: identiteit en kernwaarden van de IZB	9
2. Waar we vandaan komen: korte terugblik vorige beleidsperiode	10
3. De situatie waarin wij werken: korte schets van een veranderende context	14
4. Visie en uitgangspunten voor het beleid 2018-2022	16
5. Doelstellingen en strategische keuzes per programmaliijn	18
6. Kaders en randvoorwaarden	21

Woord vooraf

Het is een hoge greep om dit meerjarenbeleidsplan van de IZB te centreren rond het thema 'Vreugde'. Daarmee geven we uitdrukking aan ons verlangen dat de vreugde van het evangelie ons opnieuw zal raken en inspireren en dat dit de bron mag zijn van vernieuwd missionair gemeentezijn.

Wat hierna volgt is de vrucht van veel denkwerk, gesprekken en gebeden. We putten uit een visieconferentie in 2016, uit evaluaties van de programmalijnen, uit strategische sessies met medewerkers en zeker ook uit de inspiratie die we ontvingen uit plaatselijke gemeenten, pioniersplekken en de wereldwijde kerk. We zijn dankbaar voor alles wat we hebben ontvangen aan inspiratie, bemoediging en correctie.

Een korte routebeschrijving door de teksten die hier volgen: Voorafgaand aan het beleidsplan vindt u een theologische verkenning van het bijbelse grondwoord: 'vreugde'. Hier klopt het hart van de missionaire organisatie: omdat we zelf mogen delen in de vreugde die Jezus Christus heeft gebracht, delen we het evangelie met blijdschap. We willen onszelf en anderen aanmoedigen en uitdagen om vanuit dit perspectief bezig te zijn in het Koninkrijk. Dan geeft het kleur aan de inhoud van ons werk en doortintelt het ook de wijze waarop we dat uitvoeren.

Nadat we dit theologisch kader hebben geschetst, benoemen we in het eerste hoofdstuk de identiteit van de IZB en de kernwaarden die leidend zijn voor ons functioneren. In de daaropvolgende hoofdstukken inventariseren we wat de vorige beleidsperiode ons heeft gebracht en wat wij daarvan in de komende jaren willen meenemen (2) we brengen de context in kaart waarin wij werken (3).

In hoofdstuk 4 zetten we de visie voor het werk van de IZB in de komende jaren uiteen, met een aantal uitgangspunten voor het beleid. De visie vertalen we in hoofdstuk 5 naar doelstellingen en strategische keuzes voor de vier programmalijnen: Areopagus, Dabar, Focus en Impact. Tenslotte benoemen we in het laatste hoofdstuk enkele belangrijke randvoorwaarden.

Vreugde, een theologische verkenning

Als 70 leerlingen van Jezus met vreugde terugkeren van hun uitzending en Hem rapporteren over de vrucht op hun werk, lezen we dat 'Jezus Zich *verheugde in de geest*' (Lukas 10:21). Dat is een opmerkelijk extatisch moment van vreugde, misschien wel uniek in het Evangelie. Jezus deelt die grote vreugde allereerst met zijn Vader: 'Ik dank U, Vader, HEERE van de hemel en de aarde, dat U deze dingen voor wijzen en verstandigen verborgen hebt, en ze aan jonge kinderen geopenbaard. Ja, Vader, want zo was het Uw welbehagen'. Deze vreugde is eigensoortig en groots, en wie daar deel aan krijgt is bevoorrecht: 'Hij keerde zich naar de discipelen en zei tegen hen alleen: *Zalig zijn de ogen die zien wat u ziet*' (Lukas 10:23).

Lukas 10 is een vindplaats van veel missionaire motieven. Het is een hoofdstuk over roeping, over oogst en arbeiders, over de eenvoud van het gezonden-zijn en de geestelijke volmacht die Jezus aan zijn leerlingen geeft. We lezen ook over gevaren, over teleurstellingen en over het oordeel over hen die zich niet zullen bekeren. In Lukas 10 balt zich een spanning samen rondom de missie waar Jezus toe oproept. Zal dit woord gehoor vinden? In hoofdstuk 9 lazen we immers al over Jezus die *niet* ontvangen werd (9:53). Als we dan in hoofdstuk 10 lezen dat de 70 met *blijdschap* terugkeren en dat hun missie vrucht heeft opgeleverd ('HEERE, zelfs de demonen zijn in Uw Naam aan ons onderworpen') dan breekt grote vreugde door, ook in Jezus Zelf.

Persoonlijk

Deze vreugde van Jezus is verbonden met Zijn waarneming dat Hij 'de satan uit de hemel heeft zien vallen' (10:18). Lukas 10 staat vol met concrete instructies voor de 'missie van de 70', maar Jezus spreekt ook over een onzichtbare werkelijkheid, over tegenmachten tegen het evangelie. En die tegenkracht heeft Hij gebroken zien worden. Die waarneming heeft iets te maken met Zijn vreugde, het is de vreugde om een doorbraak.

In dit alles is ook zeer opvallend dat Jezus spreekt over het *persoonlijke*: 'Verblijd u echter niet daarover dat de geesten aan u onderworpen zijn, maar verblijd u erover dat uw namen opgeschreven zijn in de hemel' (10:20). Er is een diepe verbondenheid tussen de

geestelijke kracht die Jezus geeft en het persoonlijk delen in het heil ('uw namen opgeschreven zijn in de hemel').

In de komende jaren leggen we ons er op toe om de essentie van die vreugde beter te gaan begrijpen, om er ook dieper naar te gaan verlangen, en om die vreugde door te laten dringen tot de kern van ons persoonlijk leven, van ons missionaire werk en van ons gemeente-zijn.

Aanstekelijk

Het thema van de vreugde is op ons pad gekomen. Via ons werk stuiten wij zeer regelmatig op ervaringen van vreugde. Allerlei mensen die Jezus niet kenden, maar die geraakt zijn door het evangelie, of door een gemeenschap rondom Jezus, vertellen ons iets over de *vreugde*. Dat gebeurt in recent gestarte pioniersplekken, in kerken met een eeuwenlange traditie; het gebeurt via persoonlijke relaties en soms schijnbaar 'vanuit het niets'. Die vreugde werkt aanstekelijk en bemoedigend. We hebben ze hard nodig en ze wordt ons ook gegeven. We zien het als een taak voor de IZB om die vreugde ook te delen.

De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat het thema soms ook in negatieve zin op onze weg komt. De praktijk van (missionair) gemeente-zijn kan weerbarstig en vreugdeloos zijn. Soms herkennen we ons in de leerlingen van Jezus op een heel ander moment dan in Lukas 10, wanneer zij de hele nacht zwoegen en nog geen vis weten te vangen. Samen met kerkenraden, predikanten en gemeenteleden staan we soms ook midden in de impasse. Als er strijd is in de gemeente, of geestelijke lauwheid en verveling – dan is de vreugde met een lampje te zoeken. Met schuld en schaamte wordt ons, expliciet of impliciet, gevraagd: 'Hoe hervinden we de vreugde in ons geloof en gemeente-zijn?' Met lege handen strekken we ons uit tot God: 'Schenkt U ons opnieuw de vreugde om Uw heil'.

De keuze voor het thema vreugde betekent dan ook geen vlucht naar voren; alsof we nu aan crisiservaringen voorbij zijn, of dat we geen oog meer wensen te hebben voor verdriet. Het is veeleer zo dat we in die ervaringen verlangen naar de ware vreugde die van Gods kant komt. De keuze voor het thema 'vreugde'

betekent evenmin dat we hierover een theologie op de plank hebben liggen, die we vervolgens nog slechts hebben te ontvouwen. De vreugde is niet ons bezit. Het is ook nog maar de vraag of de vreugde laat systematiseren is; zo werkt dat niet. Maar in onze eerste uitwisseling van gedachten en ervaringen lichtten wel allerlei uitdagende aspecten van de vreugde op. Die willen we graag uitdiepen, in gesprek met allerlei betrokkenen: gemeenteleden, buitenstaanders, theologen en ambtsdragers, jongeren en ouderen. In bijbelstudies en overdenkingen, in het delen van ervaringsverhalen, in studiekringen en alledaagse ontmoetingen willen we het geheim van de geloofs-vreugde graag nader verkennen en dieper leren verstaan. We hebben de stellige indruk dat het thema in onze tijd en in onze context een heilzame kracht heeft. Het is ons gebed dat deze brede bezinning voor velen vruchtbaar zal zijn. Hieronder stippen we een aantal thema's aan, als voorbeelden van wat we graag verder hopenuit te diepen.

Permanente polsslagen

Op de laatste bladzijden van zijn boek *Orthodoxie* heeft G.K. Chesterton op een onvergetelijke manier over de vreugde geschreven.¹ Jammer genoeg, schrijft hij, 'zijn de meeste mensen gedwongen om blij te zijn met de kleine dingen, maar verdrietig over de grote'. Chesterton weet natuurlijk dat stemmingen als pessimisme en melancholie ons mensen niet vreemd zijn, en dat daar soms ook redenen voor zijn. Maar, zo zegt hij, 'ze zouden een onschuldige tussenspel moeten zijn, een zachte en voorbijgaande gemoedstoestand, maar de lofprijzing zou de permanente polsslagen van de ziel moeten zijn'. En dan begint hij te spreken over Jezus, wiens vreugde misschien wel te groot was om aan mensen te laten zien; daarom hield Hij die verborgen. Maar Hij toonde zijn blijdschap wel aan Zijn Vader, met Hem deelde Hij zijn intense vreugde op de momenten dat Hij Hem zocht in het gebed – zoals we zagen in dat extatische moment in Lukas 10.

Het is deze vreugde, schrijft dr. Arjan Plaisier in een reflectie op deze gedachte van Chesterton, die als een vonk overslaat op mensen die met Jezus in contact komen. Het is de vreugde die misschien wel haar

uiterste concentratie vindt in het avondmaal: *Dit is mijn lichaam. Deze beker is de beker van van het nieuwe verbond.*² Voor de IZB ligt hier de kern van alles wat wij doen; dit is ook de diepste reden waarom we vreugde opnieuw agenderen: dat het contact met Jezus leidt tot een vreugde die nergens anders zo te ervaren is, een vreugde die de smaak van het eeuwige leven heeft. Het is een vreugde die het lijden aankan en de dood. Een vreugde die eigensoortig is, die je niet zelf even kunt oproepen of mag faken, maar een vreugde die je kunt ontvangen in de omgang met Jezus. Het is niet de vluchtige vreugde van de *shiny happy people*, maar een vreugde die het leven in een definitief ander perspectief zet.

Handelen van God

Vreugde is in het geheel van de Bijbel wezenlijk verbonden met het beslissende handelen van God.³ Direct na de Exodus uit Egypte lezen we het meeslepende vreugdelied van Mirjam, als een echo van het bevrijdende handelen van de God van Israël (Exodus 15). Diezelfde vreugde zet David in beweging wanneer hij danst achter de ark van het verbond die naar Jeruzalem wordt gebracht (2 Samuel 5 en 6). Als in het bijbelboek Jesaja de terugkeer uit de ballingschap in zicht komt, zindert de tekst van vreugdevolle verwachting: 'Klim op een hoge berg, vreugdebode Sion' (Jesaja 40.9). Dat is een prachtig zendingsmotief: *Vreugdebode Sion, verhef je stem met kracht!* Als jij weet hebt van deze diepe vreugde, sta dan op. En laat van je horen! Telkens wanneer God handelt op een nieuwe manier ontstaat er een spoor van vreugde. Het is daarom ook dat de beslissende momenten in het leven van Jezus omgeven zijn door vreugde, omdat God daarin beslissend handelt. 'Want zie, ik verkondig u grote blijdschap', zegt de engel tegen de herders (Luk. 2) en aan het slot van hetzelfde evangelie zet blijdschap de toon: 'En zij aanbaden Hem en keerden terug naar Jeruzalem met grote blijdschap' (Luk. 24: 52). Deze specifieke vreugde van Jezus behoort tot de kern-karakteristiek van de latere christelijke gemeente. In het Johannes-evangelie belooft Jezus Zijn leerlingen dat *Zijn* vreugde blijvend zal zijn ('Niemand zal uw blijdschap van u wegnemen', Joh. 16:22) en zelfs 'volkomen zal worden' (vs. 24). Vreugde is dus één van

1 Chesterton, G.K., *Orthodoxie*. (Utrecht, Kok 2017), pp 191-192.

2 Plaisier, A., *Overvloed en overgave. Een caleidoscopisch geloofsboek*. (Zoetermeer: Boekencentrum 2013), p 38.

3 Wright, N.T., 'Joy: Some New Testament Perspectives and Questions', in: Volz, M. (ed.), *Joy and Human Flourishing. Essays on Theology, Culture and the Good Life*. (Minneapolis: Fortress Press 2015), pp. 39-61.

de beloften die Jezus gegeven heeft, waarop wij mogen hopen. Vreugde is ook vaak de binnenkant van de gelijkenissen van Jezus; het is de vreugde die doorschijnt tot op de jongste dag: 'Ga in, goede en trouwe dienaar, in de vreugde van uw heer' (Matteus 25.23). Als je dit alles in vogelvlucht overziet, zou je bijna zeggen: *To miss the joy is to miss all.*⁴

Explosie

De Engelse missioloog Lesslie Newbigin benadrukt dat zending ontspringt aan de vreugde om de opstanding van Jezus: *'Er is een lange traditie die de zending van de Kerk vooral ziet als gehoorzaamheid aan een opdracht. Het is gebruik geworden om te spreken van de 'Grote Opdracht' Deze manier van spreken is wel te rechtvaardigen, maar het lijkt me dat hier toch de plank mis wordt geslagen. Het maakt zending tot een last, in plaats van een vreugde, deel van de wet in plaats van het evangelie. Zending begint met een soort explosie van vreugde. Het nieuws dat de verworpen en gekruisigde Jezus lééft, is iets dat onmogelijk verzwegen kan worden, Het moet verteld worden, wie zou hierover kunnen zwijgen?'*⁵

Gemeente

Omdat vreugde zo'n essentiële karakteristiek is in het geloof, zijn er tal van integrale relaties te ontdekken tussen die vreugde en andere belangrijke geloofsaspecten. 'Het gebrek aan vreugde in je leven, is te wijten aan een gebrek aan missie' (Tim Keller). Er is een innerlijke samenhang tussen vreugde en missie, maar ook tussen vreugde en *bevinding*. Daarbij is gebed, als toegang tot het ervaren van de vreugde van Godzelf, van groot belang. Wanneer het gaat over het *geheim van de christelijke gemeente*, de ekklesiologie, ook dan gaat het al snel over de vreugde. Denk aan het begin van de Filippenzenbrief: 'Ik dank mijn God, telkens wanneer ik aan u denk – in elk gebed van mij voor u allen bid ik altijd met blijdschap – vanwege uw gemeenschap aan het Evangelie, van de eerste dag af

tot nu toe' (Fil. 1:3). Sommige theologen koppelen de *genadegaven (charismata)*, niet alleen aan de genade van Christus, maar ook aan de vreugde (*chara*).⁷ Stel je toch voor dat de krachten die Christus geeft in Zijn gemeente onder andere de vreugde tot doel hebben en die vreugde willen aanwakkeren...

Liturgie

Zo is er ook een verbinding tussen *liturgie* en vreugde. Toen Luther de zegen van Aäron positioneerde aan het einde van de liturgie, motiveerde hij dat vanuit de vreugde: 'Moge de HEERE je vriendelijk en troostrijk zijn, je niet zuur of toornig aanzien, je hart niet doen schrikken, maar moge Hij je vrolijk en vaderlijk aankijken, zodat jij vrolijk mag worden en getroost door Hem, en een vrolijk en hartelijk vertrouwen in Hem zult hebben.'⁸ Drie keer koppelt Luther hier de vreugde aan wat de zegen inhoudt en bewerkstelligt. Het is dus niet zo vreemd als de oude berijming van Ps. 98 zingt 'Dat 's HEEREN huis van vreugde druiest.'

Ethiek

We leggen de vinger ook bij de belangrijke verbinding tussen vreugde en *ethiek*. De gehoorzaamheid aan de geboden is een manier om God te eren en tegelijkertijd is het een vreugdevolle levenswijze die het door God gewilde goede leven beschermt. De zonde is vreugdeloos. 'De zonde aller zonden is het gebrek aan vreugde in Christus' (Keller). Als je de zonde op het spoor wilt komen, moet je vooral naar verzuurde levens kijken. Het zou boeiend zijn om verband tussen *vreemdelingschap* en vreugde nader te onderzoeken. Heel vaak is het een voorrecht en een vreugde om anders te zijn, juist ook in onze tijd. Er is ook een intrigerend verband tussen *oordeel* en vreugde.⁹ Misschien dat wij bij uitstek geroepen zijn om, midden in allerlei dolgedraaide levens van onze tijd, ook in economische en ecologische zin opnieuw de *vreugde van de eenvoud* te ontdekken? Als Van Ruler de vreugde

4 Volf, M., 'The Crown of the Good Life: A Hypothesis', in: Volf, M. (ed.), *Joy and Human Flourishing. Essays on Theology, Culture and the Good Life*. (Minneapolis: Fortress Press 2015), p 127.

5 NewBigin, L., *The Gospel in a Pluralist Society*. (London: SPCK 1989), p.116

6 Keller, T. (2014), 'Prayer: Experiencing Awe and Intimacy with God', p.47

7 Wright, N.T., 'Joy: Some New Testament Perspectives and Questions', p 47.

8 'Gott der Herr erzeige sich dir freundlich und troestlich, sehe dich nicht sauer an noch zornig, erschrecke dein hertze nicht, sondern lache dich froelich und vetterlich an, das du froelich und getrost voh jm werdest und eine freudige, hertzliche zuversicht zu jm habest'; Frettlöh, Magdalene L., *Theologie des Segens. Biblische und dogmatische Wahrnehmungen* (Gütersloh: Chr. Kaiser Gütersloher Verlagshaus 2002), p 121.

9 'Vreugde en vreemdelingschap. Over de mooie en pijnlijke kanten van discipelschap', in: Dekker, W., Leede, B., en Markus, A., in: *Tijd om mee te gaan. Over discipelschap vandaag*. (Zoetermeer: Boekencentrum 2014), pp 35-45. Over vreugde en 'uittrekken', zie bijvoorbeeld ook een passage als Jesaja 48.20-22, waarin opgeroepen wordt om 'weg te gaan uit Babel en weg te vluchten van de Chaldeeën, en dat die uittocht met vreugde gedaan mag worden. Ook Psalm 98 spreekt over de koppeling tussen het oordeel van God over de volkeren en de vreugde die dat in Israël geeft. Zie ook: Wim Dekker: *Verbonden en vervreemd*, Utrecht 2018, p 96.

de kern van de *bekering* noemt is dat een blijvende uitdaging voor ons: om over de bekering te spreken als over een verlangen en een vreugde, als over een weldaad. Misschien dat juist zo ook de vreugde van de *schepping* weer herontdekt kan worden? Het geheim dat God ons geschapen heeft, juist omdat Hij ook ons de vreugde gunde dat we *er überhaupt zijn*, en dat de bekering een nieuwe toegang tot die vreugde betekent.¹⁰

Ontdekkingstocht

De voorbeelden die we hebben genoemd bestrijken al een breed terrein. We realiseren ons dat er nog tal van andere aspecten aan de vreugde zitten die te verbinden zijn met ons kerk-zijn en onze missionaire roeping in deze tijd. We staan in zekere zin aan het begin van een nieuwe ontdekkingstocht en we zien er naar uit om deze weg verder in te slaan. Het kan nieuwe glans geven aan onze theologische begrippen en theoriën. Halík schrijft over de vernieuwing van onze religieuze taal door de 'al te veel gebruikte woorden en stoffige definities in die oerbron van geloof te dompelen, in die bevrijdende en levens veranderende vreugde die de ontmoeting met Jezus teweegbracht bij mensen als de apostel Tomas, of de apostelin van de apostelen Maria van Magdala, Zacheüs of de vrouw die genas van haar bloedvloeelingen.'¹¹

We zien er naar uit om de rijkdom en de reikwijdte van deze vreugde, deze werkelijkheid, in de komende jaren door te vertalen naar de diverse programmalijnen. Graag nodigen we ook anderen, die in allerlei verbanden betrokken zijn bij de IZB, uit om de 'breedte en lengte en diepte en hoogte' van deze vreugde te helpen ontsluiten, en om vanuit deze nieuwe inspiratie werkelijk *vreugdeboden* te zijn.

Het thema doet niet alleen een appèl op ons wat betreft onze motivatie en de inhoud van ons missionaire getuigenis, maar ook waar het gaat om ons *dagelijkse werk*. Bij alle werkdruk hebben we deze vreugde te bewaken; ook in onze onderlinge omgang, in onze relaties tot plaatselijke gemeenten en allerlei partner-organisaties. Er zal tijd moeten worden genomen om op te ademen, om de vreugde weer te voeden, aan te wakkeren. Een beleidsstuk over vreugde heeft in die zin een verplichtend karakter: daar zijn we dan ook op aanspreekbaar.

Missie en vreugde

Tijdens de voorbereiding van dit document zagen we de intrinsieke link tussen missie en vreugde bevestigd in het boek van Paus Franciscus: De vreugde van het Evangelie (*Evangelii Gaudium*).¹² Hij roept op om te breken met een leven dat verveeld is geraakt door de tirannie van consumentisme en welvaart, met een leven waarin geen tijd en ruimte meer is om in de stilte de omgang met God te zoeken. Bemoedigend ook, dat hij een pleidooi houdt om te breken met een introverte wijze van kerkzijn waardoor het Evangelie ontoegankelijk blijft voor veel buitenstaanders. De vreugde van het Evangelie wil individuele mensen bereiken maar wil ook de structuren ontmaskeren en verbreken die de vreugde in het mensenleven vernielen.

In het vervolg van dit document laten we zien hoe dit thema van de vreugde in lijn is met onze missie en met voorgaande beleidsthema's, en hoe we de thematiek zullen uitwerken in de verschillende afdelingen.

10 Ruler, A.A. van, 'De Vreugde, in Bijbels perspectief', in: Ruler, A.A., van, *God, Schepping, Mens, Zonde. (Verzameld Werk deel III)*. (Zoetermeer: Boekencentrum 2009), pp 430-438.

11 Halík, T., *Geduld met God. Twijfel als brug tussen geloven en niet-geloven*, (Zoetermeer: Boekencentrum, 2014), p 161.

12 Apostolic Exhortation of the Holy Father Francis: *Evangelii Gaudium. The Joy of the Gospel (Vatican Translation)*. (Boston: Pauline Books 2013).

1. Waar we voor staan: identiteit en kernwaarden van de IZB

1.1 Identiteit

Wij staan voor zending in Nederland. Wij geloven dat zending Gods eigen werk is. Hij heeft zijn Zoon gezonden in de wereld en Zijn Geest stuwt de voortgang van de evangelieverkondiging, met het oog op de dag van het Koninkrijk van God. In beweging zijn we meegenomen, en wij hopen eraan mee te mogen werken dat gemeenten en gemeenteleden zo gestalte geven aan het evangelie van Jezus Christus in onze samenleving, dat mensen zich daardoor aan Hem geven. Het is ons verlangen dat mensen die Hem nog niet kennen, Christus vinden en samen met zijn gemeente Hem navolgen, en zo in de vreugde gaan delen.

De vereniging IZB werkt binnen de Protestantse Kerk in Nederland. Met onze kennis en ervaring zijn wij voor de landelijke kerk en de plaatselijke gemeenten een partner bij het vervullen van de missionaire roeping. Wij doen dat geworteld in het gereformeerde belijden, waarvan kernnoties ons werk kleuren.¹³ We werken in vertrouwen dat God de kerk vernieuwt en toerust voor de tijd waarin we leven en de situaties waarin we geroepen worden.

1.2 Kernwaarden

Open oren

Een essentieel onderdeel van ons werk is: goed luisteren. In de eerste plaats naar God zelf die ons roept en die ons wil leiden door zijn Woord en Geest. Maar ook naar de gemeenten waarmee wij werken, de context waarin wij leven en de traditie waarin wij staan.

Open ogen

We willen eerlijk kijken naar de situatie van de kerk in Nederland aan het begin van de 21e eeuw en de grote uitdagingen waarvoor wij staan. We hebben oog voor de verlegenheid die in veel gemeenten wordt ervaren juist ook met het oog op onze missionaire roeping.

Open harten

We zoeken in ons werk naar echte ontmoetingen en gesprekken van hart tot hart. Wij mogen weten dat Christus in onze harten woont, en dat we geworteld en gegrondvest zijn in zijn liefde (Ef. 3:17). Wij mogen in vreugde uitdelen wat we eerst van Hem ontvangen hebben.

Open handen

We doen ons werk niet in eigen kracht, maar in afhankelijkheid. Gebed neemt daarbij een grote plaats in; het is de dragende grond. We mogen Gods medewerkers zijn (1 Kor. 3:9), we laten ons inschakelen in zijn dienst. Daarbij willen we alles van Hem verwachten.

¹³ We denken daarbij onder andere aan het geloof dat God begint waar wij zijn; het gezag van het Woord van God; de unieke betekenis van Jezus Christus die voor ons gestorven is en opgestaan; het persoonlijke karakter van het geloof; de verzoenende en vernieuwende kracht van de genade van God; het delen in de kracht van Heilige Geest; de fundamentele betekenis van de kerk in het reddende handelen van God. In verband met het thema 'vreugde' is het boeiend na te gaan welke plaats dit kernwoord heeft in de bronnen van de gereformeerde traditie. Zo spreekt de Heidelbergse Catechismus onder andere over de 'hartelijke vreugde in God door Christus' om als 'nieuwe mens' goede werken te doen (vraag en antwoord 90). Op een andere plaats gaat het over de troost van het eeuwige leven, dat ik 'nu het beginsel van de eeuwige vreugde in mijn hart gevoel...' (vraag en antwoord 58).

2. Waar we vandaan komen: korte terugblik op de vorige beleidsperiode

2.1 Discipelschap

In de vorige beleidsperiode (2012-2017) stond het thema 'discipelschap' centraal. Ds. Wout van Laar, toenmalig directeur van de NZR, bracht het ons appellerend onder de aandacht. Hij was geraakt door stemmen uit de wereldkerk, en bracht de indrukwekkende rede van Chris Wright tijdens de Lausanne-conferentie in Kaapstad (2010) indringend onder onze aandacht. Een belangrijk struikelblok voor mensen om tot Christus te komen, stelde Wright, is niet de aantrekkingskracht van andere religies of het gevaar van vervolging, maar wordt nota bene gevormd door de falende integriteit van christelijke leiders. De kerk moet bestaan uit *HIS people, gekenmerkt door Humility, Integrity en Simplicity*, nederigheid, oprechtheid en eenvoud.¹⁴ In de kerk bestaat de 'onmogelijke mogelijkheid' dat wij de vreugde verstikken, door onze levensstijl, ons leidinggeven en de manier waarop we gemeente-zijn. Daarom herijken we steeds weer wat het betekent om Jezus te volgen, vanuit het verlangen om zo ruim baan te maken voor Zijn vreugde, die ons hart en dat van anderen wil vervullen. Discipelschap en vreugde liggen in elkaars verlengde.

Het thema discipelschap heeft de afgelopen beleidsperiode van de IZB gestempeld. In de eerste fase vooral door diepgaande bezinning en reflectie. Het onderwerp, dat ook in veel andere kerken en christelijke organisaties volop in de belangstelling stond, riep herkenning op, maar soms ook kritische en uitdagende vragen. De gedachtenwisseling heeft veel opgeleverd; de vrucht daarvan is onder andere te vinden in publicaties zoals *Tijd om mee te gaan*,¹⁵ en *Discipelschap; een theologische peiling*.¹⁶ Het thema was niet alleen object van theoretische, theologische doordenking; het werd ook in praktijk gebracht binnen de organisatie. Het gaf een belangrijke impuls aan het gebed en het geloofsgesprek.

2.2 Luisteren

Een ander thema dat de afgelopen beleidsperiode heeft gekenmerkt, betreft niet zozeer de *inhoud* als wel de *vorm*: we hebben het *luisteren* als een grondhouding van discipelschap in de praktijk geoefend. Samen met de GZB maakten we een toernooi langs kerkenraden en gemeenten, onder de naam *Luisterposten*. In deze consultaties kwamen steeds twee kernwoorden bovendrijven: *verlegenheid* en *verlangen*. Kerkenraden gaven aan dat ze niet meer uitkwamen met de gebruikelijke vormen van toerusting door de IZB. Het gebruikelijke gemeentewerk bleek niet bestand was tegen de eroderende invloeden van de seculiere omgeving. We constateerden zorgwekkende tendensen van innerlijke secularisatie. In de openhartige ontmoetingen klonk in allerlei toonaarden indringende vragen: 'Help ons om opnieuw de stem van Christus te verstaan' en 'help ons, om het geloof te verbinden met ons dagelijks leven'.¹⁷ In het najaar van 2014 organiseerde de IZB ronde-tafelgesprekken met 100 mensen uit het hele land die een belang hebben bij het werk van de IZB.¹⁸ Tijdens deze ontmoetingen inventariseerden we soortgelijke vragen als in Luisterposten. We hoorden niet alleen verhalen over geestelijke droogte, maar ook over dorst; het verlangen naar de 'frisse waterstromen', naar de vreugde van het eerste uur.

In deze beleidsperiode werd het proces van luisteren verstevigd en theoretisch verrijkt door inzichten vanuit de Universiteit van Nyenrode, waar toenmalig directeur Jurjen de Groot een MBA-opleiding volgde. Verschillende facetten uit die opleiding werden ook beproefd binnen de organisatie. Het leidde tot een herwaardering van het verenigingskarakter van de IZB, waarbij de leden en belanghebbenden veel meer stem hebben gekregen (het zogeheten 'voice'-mechanisme).

14 Zie IZB: Partner in Misse; beleidsplan IZB (2013-2017)

15 Dekker, W., Leede, B., en Markus, A., *Tijd om mee te gaan; over discipelschap vandaag* (Boekencentrum: Zoetermeer 2015).

16 Leede, B. de, en Paul, H. (red), *Discipelschap; een theologische peiling* (Boekencentrum: Zoetermeer 2016).

17 Zie intern document '2016-6-14 Project Luisterposten – Analyse uitkomsten gesprekken'.

18 Deze sessie werd georganiseerd onder begeleiding van *de Betekenisfabriek*.

2.3 De andere oever

Belangrijk in de verdere ontwikkeling van de IZB-beleidsvisie was een conferentie in de zomer van 2016. Tijdens deze bijeenkomst werd geconcludeerd dat de IZB nog veel *breder* dient te luisteren dan alleen naar de *kerkelijke* context. 'Richt je antenne ook op de andere oever, op degenen die niet of anders geloven.' Als je alleen afgaat op literatuur, of cultuursociologische beschouwingen en niet daadwerkelijk luistert naar wat er leeft bij mensen in Nederland, kan er een veel te abstract of eenzijdig beeld ontstaan van doelgroepen.

De aansporing om te luisteren naar 'de andere oever' kwam ook vanuit de pioniersbeweging van de Protestantse Kerk, waarmee de IZB nauw samenwerkt. De beweging praktiseert het *viervoudig* luisteren: zowel bij de start als bij de voortgang van missionaire initiatieven draait het om het luisteren naar God, naar de context (!), naar elkaar en naar de kerk als groter geheel.

2.4 Secularisatie

De IZB heeft een lange traditie van reflectie op de secularisatie en de gevolgen die deze mentale koerswijziging heeft (gehad) in onze samenleving, in kerkelijke gemeenten en in het dagelijks leven van gemeenteleden. Deze bezinning is van groot belang voor onze organisatie, omdat ze bijdraagt aan een scherper verstaan van waar het op aankomt bij onze missionair roeping. Dr. Wim Dekker, oud-medewerker van de IZB, één van de oprichters van Areopagus, voltooit in 2018 een trilogie over deze thematiek. Na *Marginaal en Missionair (2013)* en *Tegendraads en bij de tijd (2015)* verschijnt dit jaar *Verbonden en vervreemd*. Een rode draad in deze boeken is de spanning tussen het *anders-zijn* en van het *verbonden-zijn*, tussen de marginalisering van de gemeente en de intensivering van het missionaire getuigenis, het steeds sterker beseffen waar het in deze tijd om draait. Dr. Herman Paul, sinds 2012 bijzonder hoogleraar secularisatiestudies, heeft met zijn oratie en publicaties het denken over secularisatie een verdere impuls gegeven. Hij keert zich tegen de gedachte dat secularisatie een autonoom onomkeerbaar historisch proces is waar we ons bij neer moeten leggen. Hij brengt secularisatie vooral in verband met de

gerichtheid van verlangens van mensen ('De slag om het hart'). Daarmee verplaatst hij het begrip uit de sfeer van onvermijdelijke autonome processen naar het terrein van de menselijke verantwoordelijkheid. (Daarmee verplaatst hij het begrip) uit de sfeer van de grote verhalen naar die van de weg van de enkeling met (of zonder) God.

Vanuit het perspectief van de vreugde valt er nog weer een ander licht op de secularisatie. Yvonne Zonderop, voorheen lid van de hoofdredactie van de Volkskrant, schrijft: 'Je kunt de kerk wel de rug toekeren, maar daarmee is de kous niet af. Als je vrijheid opvat als de mogelijkheid om vrij te zijn van bindingen en verplichtingen, eindig je in een geestelijk niemandsland.'¹⁹ Hoe vreugdevol is dat?

Als de vreugde een gesteldheid van het hart is en een aspect van het verlangen, wat is dan de impact van secularisatie op mensenlevens?

2.5 Contacten met de wereldkerk

In de afgelopen periode heeft de IZB veel geleerd van de wereldwijde kerk. In de contacten met broeders en zusters uit andere werelddelen is de vreugde een voortdurend terugkerend en daardoor haast 'vanzelfsprekend' thema. Nederlandse christenen die ervaringen opdoen met de wereldkerk noemen uitgeremd *dát* vaak als één van hun eerste waarnemingen: de vreugde. 'Hadden wij ook maar iets (*of méér*) van die vreugde!' De ontmoetingen inspireren en wakkeren een verlangen aan. De contacten met en verhalen over de kerk in andere delen van de wereld – de Verenigde Staten, Afrika, brengen ons ook telkens weer op het spoor van het gebed. De inbreng van voormalige zendingswerkers die in de afgelopen tijd bij de IZB betrokken zijn geraakt, hebben een nieuwe impuls gegeven aan onze organisatie, zowel aan de theologische bezinning als aan de geloofspraktijk van de organisatie, een nieuwe impuls.

Een concentratiepunt van inspiratie en vorming was de zendingsconferentie van de Wereldraad van Kerken in Arusha (2018), over 'Transforming discipleship.' Twee directieleden van de IZB woonden de bijeenkomst bij. Een opvallend thema in de programma's was de relatie

19 Yvonne Zonderop, *Ongelofelijk; over de verrassende comeback van religie*, (Amsterdam: Prometheus 2018), p 49.

tussen de *missie* en de *marge*. Zending in het spoor van Gods handelen is geen eenrichtingsverkeer *naar* de marge, maar ontstaat vaak ook *vanuit* de marge. 'Welke plek hebben de gemarginaliseerden van onze samenleving in onze traditionele kerken? Als er al aandacht voor hen is, zijn we dan niet vooral bezig om activiteiten vóór hen te organiseren? Op welke wijze kunnen we hen laten participeren in ons missionaire werk? En geeft deze visie niet een mogelijkheid om Jezus Christus op een nieuwe manier te ontmoeten? In onze zoektocht naar revitalisatie van onze kerken zou een heroriëntatie op Jezus vanuit de marge verfrissend zijn.'²⁰

2.6 Concretisering in de programmalijnen

Na veel 'luisteren' en reflecteren herijkten we in de zomer van 2015 onze visie op missionair werk. In de kaderbrief van het bestuur voor het jaarplan 2016 is die zo samengevat: *'Missionair zijn is de spin-off van een hernieuwde oriëntatie op Jezus Christus.'* De visie is 'vertaald' naar de verschillende programmalijnen van de IZB:

Focus

De totstandkoming van IZB-Focus, waar de afdeling Toerusting in op ging, was al een eerste praktische vertaling van de nieuwe visie. Kenmerkend voor de werkwijze van Focus is de nadruk op gemeente-brede bezinningstrajecten, die gericht zijn op een verandering van gedrag en cultuur in de gemeenten. Belangrijk uitgangspunt is dat missionair gemeentezijn niet in de eerste plaats tot uiting komt in het organiseren van bijzondere activiteiten, maar vooral een natuurlijk uitvloeisel zou moeten zijn van de navolging van Christus door alle gemeenteleden, op de plekken waar zij wonen, leven en werken. Vanuit de afdeling Focus wordt veel intensiever dan voorheen bij Toerusting opgetrokken met predikanten en kerkenraden. De aandacht voor een missionaire levensstijl is niet gelocaliseerd aan de rand, maar in het hart van het 'gewone' gemeentelven.

Impact

IZB Impact, de doorstart van de afdeling Missionaire oefenplaatsen, bracht een proces van herbezinning op gang. Het werk bleef weliswaar op dezelfde inhoudelijke leest geschoeid, maar door te luisteren naar het

werkers 'in het veld' en naar de samenwerkingspartners groeide een vernieuwde visie. Centraal staat daarin het delen van het evangelie van Jezus Christus met groepen in onze samenleving die nu niet of nog onvoldoende worden bereikt. Een nieuw element is ook dat missionaire initiatieven van meet af aan een ontwikkeling in gang proberen te zetten in de richting van gemeenschapsvorming.

Areopagus

In de eerste tien jaar van zijn bestaan heeft Areopagus, centrum voor contextuele en missionaire verkondiging, gewerkt aan een solide en dynamische 'werkplaats', waarin theologie, homiletiek en missie in een voortdurende wisselwerking staan. Deze vormende en opiniërende functie van Areopagus is uitgangspunt voor de toekomst. Areopagus klaar voor en toe aan een volgende stap. We willen duidelijker gaan formuleren wat bij Areopagus wordt getraind; hoe en waarom. Verder gaan we intensiever verbinding leggen met lokale gemeenten, en stellen daarbij vragen over de prediking. Hoe is het klimaat rondom de verkondiging? Welke geestelijke rol kan de gemeente spelen in het 'gebeuren' van de woorden van God? Wie leert haar dat? Ook hier is de luisterhouding van de IZB van belang: Hoe kan de stem van de gemeente ons helpen bij het opstellen van een agenda voor onze training en toerusting van predikanten? En in omgekeerde richting: Hoe kan het luisteren naar predikanten ons helpen bij het opstellen van een agenda betreffende het 'luisterklimaat' in de gemeente?

Dabar

Dabar heeft zich in de afgelopen jaren zich verder ontwikkeld tot een oefenplaats voor jongeren die zich inzetten voor missionair werk. Er is in samenspraak met vrijwilligers en belanghebbenden de visie ontwikkeld dat jongeren naar campings worden uitgezonden om als leerlingen van Jezus het evangelie te delen. De organisatie is verder geprofessionaliseerd en de werving, begeleiding en toerusting van vrijwilligers is verstevigd. In de bijbelstudie thema's is het leerlingzijn van Jezus Christus toegespitst naar het evangelisatie en recreatiewerk op de campings. In de afgelopen periode is ook het inzicht gerijpt dat vernieuwing van het ruim 60 jaar oude Dabarmodel nodig is, wil het in de komende periode vruchtbaar zijn.

20 Een citaat uit een opiniebijdrage van Jurjen de Groot in het Nederlands Dagblad, naar aanleiding van 'Arusha', ND, 27 maart 2018.

2.7 **Samenvattend: wat nemen we mee?**

Het thema 'Discipelschap' heeft de IZB gestimuleerd om te denken en te handelen vanuit Christus als de Levende die ons voorgaat. Dit is een belangrijk en hoopvol perspectief, waardoor wij ons niet hoeven te laten verblinden en verlammen door het secularisatieproces dat wil doordringen tot in de haarvaten van ons (gemeente)leven. Jezus Christus zelf is de bron van onze hoop, zelfs als de situatie op het eerste gezicht ontmoedigend lijkt. Discipelschap betekent dat wij dichtbij Jezus leven, in het besef dat Hij bij ons is, ons roept en ons voorgaat. Hij wekt steeds opnieuw een diepe vreugde, die de motivatie geeft om het evangelie te delen. Discipelschap of navolging is voor de IZB niet een thema dat we achter ons laten of tijdelijk parkeren, maar het is een kernwaarde voor onze organisatie geworden.

Een ander belangrijke bouwsteen uit de vorige periode is de luisterende houding die wij al praktiserend beoefenen. Ze heeft ons veel gebracht, daar zijn we dankbaar voor. Door tijd te nemen om te luisteren naar God, naar elkaar, naar de traditie en naar de omgeving komen wij op het spoor hoe en waar Gods Geest al aan het werk is en hoe wij daarbij ingeschakeld kunnen worden. Ook dit luisteren is een kernwaarde geworden voor de IZB.

3. De situatie waarin wij werken: korte schets van een veranderende context

Wat voor mens wil jij zijn? Dat is volgens de theoloog Miroslav Volf één van de grote vragen van onze tijd.²¹ In onze samenleving zijn daar allerlei antwoorden op te geven, zei Volf, maar in essentie komt het neer op de vraag: *Wat is een goed leven? Het kapitalisme geeft daar een antwoord op, maar ook de islam, het humanisme, bewegingen van mindfulness en yoga.* Veel mensen zoeken naar een antwoord op die vraag naar het goede leven. En temidden van die 'zoekers' leven wij, als missionaire organisatie, maar ook als gemeente en individuele christenen.

Volf benoemde een aantal belangrijke paradoxen: Als je leeft bij brood alleen, dan zul je altijd honger blijven hebben: honger naar meer, naar anders en naar luxer. Dan wordt 'brood' *vreugdeloos*. Als je leeft bij competitie alleen, dan zul je jezelf, de ander en de aarde uitputten, dan zul je verleren wat het is om genereus te zijn en dan wordt je 'arbeid' ook *vreugdeloos*. Let wel, Volf spreekt dus over het centrale belang van vreugde en vreugdeloosheid. Hij noemt vreugde de kroon op het goede leven, en de *vervreemding van de vreugde* ziet hij als een kenmerk van onze samenleving. Volf schetste verschillende vormen van politiek, onderwijs, economie en entertainment als in essentie *vreugdeloos*. Wanneer onderwijs bijvoorbeeld steeds meer afgemeten gaat worden aan economische maatstaven, en wanneer het steeds meer gedreven wordt door motieven van concurrentie, dan wordt het *vreugdeloos*.

Deze reflecties over vreugde en vreugdeloosheid fungeren voor ons als spiegels en als uitnodigingen. Ze stellen ons voor de vraag hoe wij in de kerk zo kunnen spreken over het menselijke leven, over arbeid, economie en onderwijs, over gezin, gebed en kerkgang, dat er *vreugde* in doorklinkt? Wat belemmert de vreugde in onze eigen kerkdiensten en in ons gemeentelven? Wat is de vreugde die we kunnen leren van mensen die

zich bekeren tot Christus? Wat zien buitenstaanders voor vreugdeloosheid in ons leven? Kan het zijn dat onze vreugdeloosheid een alarmsignaal zijn van onze wereldgelijkvormigheid? Hoe hervinden wij de vreugde van Christus die de gemeente weer aantrekkingskracht geeft?

Met deze vragen in ons achterhoofd, kijken we naar de plek van onze roeping, onze huidige samenleving. Wij zijn ons er stevig van bewust dat we in een tijd van globalisering leven. Een kluwen van wereldwijde thema's - zoals populisme, nationalisme, kapitalisme, ecologische crises, migratiestromen, politieke en religieuze spanningen - beïnvloedt dagelijks het geestesleven van ons en onze kinderen. De tijd lijkt instabiel en is permanent in transitie.²² Het is irreëel te denken dat je je aan deze invloed kunt onttrekken.²³ Isolement is veelal een uitstel van de confrontatie, en de uitstel is veelal een teken van angst en zwakte, van niet de Geestkracht hebben om als 'mens van Jezus' in deze tijd te durven leven. Capituleren wij niet vaak stilzwijgend voor de geest van deze tijd?

Niet alleen praktisch, maar ook principiële is de 'isolationistische gedachte' ongewenst. De IZB maakt als missionaire organisatie deel uit van de wereldkerk, de wereldwijde beweging van Gods Geest. En, zou de Geest van God, die broedde op de oerchaos en die de Rode Zee aan de kant duwde, die op de Pinkstermorgen een vuur ontstak op aarde, zou deze Geest onze tijdgeest niet aankunnen?

Voortschrijdend inzicht leert ons om niet statisch te denken. Als IZB herkennen we ons in de vijf typering van onze cultuur die onze Protestantse Kerk in Nederland heeft 'vertaald' naar een agenda voor de kerk.²⁴ Maar we realiseren ons dat ook die categorisering niet statisch is en dat de typering ook weer hun beperking kennen. Neem nu secularisatie en seculariteit. Dat is herkenbaar, als je ziet hoeveel er wordt gezegd en

21 Volf, tijdens een toespraak op de conferentie ter gelegenheid van het 100-jarig bestaan van de Bond van Nederlandse Predikanten, 9 april 2018.

22 Rood, J., *Een wankele wereldorde; de Clingendael strategische monitor 2014*.

23 Ekris, K. van, 'Inspireren en motiveren in grillige tijden'. Lezing gehouden voor het zevenbondenoverleg (IZB, GB, HGJB, GZB, HVB, MB en ZSB) 21 maart 2018.

24 Naast globalisering worden genoemd: seculariteit, individualiteit, netwerksamenleving en digitale revolutie. Zie hoofdstuk 2 van Kerk 2025: *Waar een Woord is, is een weg*.

geschreven vanuit een gesloten materialistische wereldbeeld. Het effect daarvan moeten we niet onderschatten. Maar tegelijkertijd is er, paradoxaal genoeg, een toenemend verlangen in onze samenleving merkbaar om het innerlijk leven te voeden en om zich religieus te oriënteren. De al eerder geciteerde Yvonne Zonderop, toch een onverdacht getuige, signaleert een verrassende comeback van religie. Cursussen rondom mindfulness, meditatie en yoga zijn populair. Bovendien is er in de cinema, de literatuur en de wereld van games, een aanbod dat ronduit mythisch genoemd kan worden. En dan hebben we het nog niet eens over de bijna religieuze betekenis die sport en sporters kunnen hebben in onze cultuur.²⁵ We zullen altijd met meer woorden moeten blijven spreken: we zien een ontstellende secularisatie zich voltrekken, en tegelijkertijd zien we, dwars tegen de trend in, mensen aanhaken bij de kerk en hun leven aan Jezus geven.

En om niet meer te noemen: het is nog maar de vraag hoe de genoemde vijf kenmerken uitpakken voor migranten, voor laaggeschoolde werklozen of voor welke andere groep er in de samenleving ook maar is aan te wijzen.

Het is dus moeilijk om grip te krijgen op onze eigen tijd, zeker wanneer een tijd in transitie is.²⁶ We weten maar ten dele wat er gaande is in Nederland. Misschien moeten we ons ook niet meer vastbijten in cultuuranalyses, maar ons meer richten op de essentie van het geloof, op het wachten op God, op het oefenen in de vreugde en op het gebed om bekering en herleving?

De lokale plekken zijn onze eerste verantwoordelijkheid: de gemeente, de pioniersplek. Kerkzijn bestaat voor een belangrijk deel in de lokale gemeenten. Daar is de gemeenschap rondom Jezus Christus zichtbaar, daar wordt het Evangelie gedeeld.

Er liggen stevige inhoudelijke vragen die we onder ogen hebben te zien. Wat betekent het eigenlijk om een mentale minderheid te zijn in Nederland? Innerlijke secularisatie is een reële bedreiging. Die uit zich op verschillende manieren. 'De grens tussen geloof en leegte is flinterdun geworden.'²⁷ Ook jongeren uit orthodoxe bolwerken die in de stad gaan studeren, en die vroeger in een steviger bedding leefden en een

steviger identiteit leken te hebben, worden nu sneller beïnvloed door processen van geloofstwijfel en ontkerkelijking. Wie daar zijn ogen voor sluit is naïef. Maar ook hier denken we niet statisch. Moge het ook andersom zo zijn, dat de grens tussen leegte en geloof dunner wordt, en dat de verveling en de vreugdeloosheid van het leven zonder God krachten kunnen worden die naar Christus duwen.

En: Hoe leg je de verbinding tussen je geloof en het leven van elke dag: je werk, vriendschappen, je vrijetijdsbesteding, de manier waarop je met geld omgaat, je zorg voor de schepping? Als die verbinding niet wordt gelegd is het twijfelachtig of kerkgangers buiten de kerkelijke leefwereld in staat zijn om iets van hun verbondenheid met Christus uit te dragen.

De vraag naar verbinding geldt op een andere manier ook op het niveau van de gemeente en de kerk in haar geheel. Metet veel van de culturen in Nederland heeft de kerk nauwelijks structureel contact. Binnen de kerk is sprake van een relatieve monocultuur, waarin belangrijke lagen van de bevolking niet aanwezig zijn. De vraag doet zich voor of we niet een subcultuur zijn geworden als christenen. Veel delen van de samenleving bereiken we niet.

Binnen de kerk is er nog weer een hele reeks andere vragen te stellen. Rondom de diensten op zondag zijn er soms grote verschillen van inzicht. Liturgie en prediking zijn lang niet altijd voor iedereen aantrekkelijk, aanvaardbaar of begrijpelijk. Tegelijkertijd zien we het risico dat men meent een diepe geestelijke crisis te kunnen beteugelen door 'het nieuwe' te omarmen, om het even of dat nu een beamer, een nieuwe vertaling of een nieuw liedrepertoire is. Of, een ander voorbeeld: We merken hoezeer consumentisme als *mindset* ook doordringt in het kerkelijke leven, in hoe je luistert naar een preek, in hoe snel je af kunt haken wanneer je niet 'naar tevredenheid bediend wordt'.

In dit alles willen we als IZB is de vraag naar de vreugde een slijpsteen voor onze ziel. Dat is niet een vraag naar vrolijkheid of gezelligheid, het is de vraag naar de aanwezigheid van Christus in ons midden, een aanwezigheid die ons tot inkeer dringt, tot bekering en tot een hernieuwd vragen om Zijn vreugde. Het is een bede om de krachtige doorwerking van de Heilige Geest.

25 Govert Buijs, lezing gehouden op de IZB-conferentie van 24 augustus 2016.

26 Rotmans, J., *Verandering van tijdperk: Nederland kantelt.* (Brummelen: Eneas uitgeverij 2014).

27 Ds. Andries Zoutendijk in een interview bij zijn 40-jarig ambtsjubileum in het Reformatorisch Dagblad, 22 januari 2018.

4. Visie en uitgangspunten voor het beleid 2018-2022

4.1 Visie

De IZB wil zich in de periode 2018-2022 in Nederland samen met plaatselijke kerkelijke gemeenten en andere belanghebbenden richten op het opnieuw ontdekken en delen van de vreugde in Jezus Christus, de Gekruisigde die leeft.

We weten ons geroepen om samen met gemeenten en gemeenteleden **Jezus Christus** te zoeken, om te leven in zijn aanwezigheid. We zijn ervan overtuigd dat alleen Hij hoop en vertrouwen geeft, in de snel veranderende werkelijkheid van Nederland. In zijn licht zien wij wat er gaande is en waartoe we geroepen zijn. Hij is de Heer van de wereld, Hij regeert zijn kerk - ook de kerk in Nederland. Hij wil ons gebruiken in deze tijd. We zijn ervan overtuigd dat alleen in Jezus Christus blijvende vreugde te vinden is. In die vreugde mogen we zelf delen; de vreugde die het kennen van Hem met zich meebrengt, delen we met anderen, opdat ook zij zullen gaan geloven.

De waarheid van deze woorden willen we telkens **opnieuw** ontdekken en delen omdat we niet vanzelfsprekend in Zijn licht leven. Soms zien we zijn aanwezigheid en heerschappij oplichten, wanneer mensen Hem vinden of gemeenten een nieuwe adem krijgen. Soms is Hij verborgen of houden wij ons voor Hem verborgen. Hem willen we steeds opnieuw ontdekken. In het steeds opnieuw ontdekken van Jezus Christus, laten we ons bemoedigen en corrigeren door elkaar, door anderen in de gemeente, het wereldwijde lichaam van Christus.

4.2 Uitgangspunten voor beleid

Op grond van deze visie komen we tot de volgende uitgangspunten voor het missionaire werk van de IZB in de komende beleidsperiode:

Bruggen slaan

De IZB richt op het stimuleren van de verbinding tussen het leven met God en het leven van elke dag, zowel in de gemeente als in het leven van de gemeenteleden. Het leven met God staat voor veel christenen onder

druk, mede onder invloed van de cultuur waarin we leven. Een innerlijke weerbaarheid, een 'geestelijke ruggegraat', is onmisbaar voor leden van de christelijke gemeente die feitelijk een mentale minderheid vormt. In een omgeving waarin veel invloeden hoor- en zichtbaar zijn, en waar veranderingen elkaar snel opvolgen, hebben gemeenteleden behoefte aan een goed functionerend innerlijk kompas.

In dit kader blijft nadere reflectie op het thema secularisatie, zoals dit door de bijzonder hoogleraar secularisatiestudies wordt verricht, van belang voor het werk van de IZB.

Tegelijkertijd is het voor de missionaire roeping van belang dat gemeenteleden leren om te zien waar geloven het leven van elke dag raakt, en waar de kansen en mogelijkheden liggen om het evangelie te delen. In een kerkelijke omgeving waarin dit lang niet altijd prioriteit had en in een cultuur waarin het wenselijk is dat geloven privé wordt gehouden, is de missionaire toerusting erop gericht bruggen te leren slaan tussen 'binnen' en 'buiten'.

Twee sporen: netwerk en doelgroep

De IZB wil gemeenten en gemeenteleden stimuleren en toerusten tot het delen van het evangelie met mensen die Christus nog niet kennen. Belangrijk is hierbij de netwerkbenadering, waarbij gemeenteleden gestimuleerd worden om hun leven te delen met de mensen in hun eigen omgeving. Dit is vooral de insteek van de IZB-Focustrajecten, die gericht zijn op bestaande gemeenten. Zij worden eveneens gesteund in de netwerkbenadering door IZB-tijdschriften zoals Lichtspoor en Echo, die gemeenteleden in hun netwerk kunnen gebruiken als hulpmiddel bij het missionaire gesprek.

Een andere benadering, die steeds belangrijker wordt vanwege de relatieve monocultuur in de Nederlandse kerk, is het actief zoeken van mogelijkheden om met nieuwe doelgroepen het evangelie te ontdekken. Daarom stimuleert en ondersteunt IZB het luisteren naar de 'andere oever,' en het ontwikkelen van nieuwe vormen van kerk-zijn die de Nederlander nu nodig heeft. Gebieden in Nederland waar het kerkelijk leven zwak is, krijgen daarbij extra aandacht.

Heel de gemeente

De missionaire roeping van de gemeente is eenvoudigweg te belangrijk om haar te delegeren aan een werkgroep of commissie. Ze raakt aan het hart van de gemeente en aan alle aspecten van gemeente-zijn: de eredienst en de prediking, het pastoraat, kring- en jeugdwerk. Wij zullen daarom de komende jaren streven naar een integratieve benadering. De ondersteuning die Areopagus aan predikanten biedt is hierin belangrijk, omdat prediking in veel opzichten de toon zet in de gemeente. Het blijft de inzet van Focus om missionaire bezinning gemeentebreed in te zetten. De betrokkenheid van kerkenraden is daarin van groot belang. Voor de missionaire toerusting van jongeren is Dabar een belangrijk instrument. Bij pioniersplekken zoekt Impact naar eenzelfde intergretatieve benadering, als deel van de cultuur van de gemeenschap.

Langdurige begeleiding

IZB is ervan overtuigd dat ze alleen in een langdurige partnerschapsrelatie met gemeenten en pioniersplekken vruchtbaar kan werken. De vragen waar gemeenten en pioniersprojecten voor staan, zijn complex en aan continue verandering onderhevig. Om van toegevoegde waarde te zijn, nemen we de tijd om te (helpen) luisteren in de concrete situatie van de gemeente en de pioniersplek. Luisteren naar God, naar elkaar en naar de concrete context.

Vernieuwende samenwerking

Om blijvend van toegevoegde waarde te zijn, zet de IZB zich in voor een nieuwe vertrouwensvolle samenwerking met haar partners. Daarbij is het zaak om aandachtig te luisteren naar hun vragen en verlangens, om vervolgens samen te verkennen, te formuleren en uit te voeren wat nodig is. Sleutelwoorden daarbij zijn duurzaamheid en gedeelde verantwoordelijkheid, zowel inhoudelijk als financieel.

Op het niveau van organisaties zoeken we naar die manieren van samenwerken waarmee onze doelgroepen gediend zijn. We maken waar mogelijk gebruik van de kennis en ervaring van andere organisaties en zijn op onze beurt bereid om onze kennis en ervaring in te zetten voor werk dat in het verlengde ligt van de doelstellingen van de IZB. Op deze basis trekken we intensief op met de afdeling Missionair van de Dienstenorganisatie van de Protestantse Kerk, vooral in de begeleiding van pioniersplekken. Voor de Focustrajecten blijft de samenwerking met HGJB en GZB belangrijk, evenals ook een goede werkrelatie met onze overzeese partner, het London Institute for Contemporary Christianity (LICC).

5. Doelstellingen en strategische keuzes voor de programmaliijnen

5.1 Focus

Doelstelling

Het programma van IZB-Focus wordt in de komende jaren verder ontwikkeld en in een breed scala aan gemeenten ingezet. De afdeling Focus groeit uit tot een expertisecentrum voor revitalisering en missionaire vernieuwing van bestaande gemeenten, en voor het leidinggeven aan en begeleiden van intensieve veranderprocessen.

Strategische keuzes

In de komende jaren richten op het verder ontwikkelen van de tweejarige Focustrajecten, die gericht zijn op een gemeente-breed proces van bezinning en verandering vanuit een hernieuwde gerichtheid (focus) op Jezus Christus. Hierbij wordt gewerkt vanuit een visie waarin missionair leven en gemeente-zijn een natuurlijk gevolg zijn van de navolging van Jezus Christus in het gewone dagelijkse leven. Hierbij gaat het niet alleen over ons spreken, maar ook over wie wij zijn en over het handelen. Het missionaire en het diaconale liggen daarom dichtbij elkaar. In de Focustrajecten is het diaconaat daarom een belangrijk aandachtspunt.

In 2018 ronden we het schrijfproces van de eerste versie van het gespreksmateriaal voor het hele traject af. Vervolgens gaan we alle zes de thema-blokken herzien in het licht van de ervaringen opgedaan in de pilotfase van de Focustrajecten. We verkennen ook hoe Focus breder in de kerk ingang kan vinden en wat daarvoor nodig is.

Eind 2018 loopt de pilot voor de eerste groep gemeenten af. We ontwikkelen een goed vervolgbeleid, zodat het beoogde proces van gedrags- en cultuurverandering ook na de feitelijke afronding van het traject doorgang vindt. We investeren in het wederkerig leerproces binnen Focus, door een goede evaluatiemethodiek te ontwikkelen.

Belangrijk aandachtspunt is het ontwikkelen van verschillende manieren van begeleiding voor gemeenten, waardoor schaalvergroting mogelijk wordt en

deelnemende gemeenten minder afhankelijkheid zijn van subsidie. Focustrajecten zullen in toenemende mate maatwerk zijn, afgestemd op de lokale situatie en behoeften. Hierbij hoort ook het ontwikkelen van aanvullende materialen. We evalueren de pilot met een langer voorbereidingstraject (Middelburg) en bezien hoe deze aanpak vruchtbaar kan worden gemaakt voor andere gemeenten. We zoeken naar manieren om de begeleiding van de trajecten lichter te maken, zodat zij voor meer gemeenten toegankelijk zijn.

Samen met Areopagus ontwikkelen we een intensief begeleidingsprogramma voor predikanten, waarin niet alleen de prediking aandacht krijgt, maar ook missionair, toerustend leiderschap en de agogische vaardigheden van de voorgangers. De gedachte hierachter is dat net als voor gemeenten, ook voor predikanten het effect van korte cursussen en studiedagen beperkt is. De verwachting is dat een langer leertraject meer vrucht zal afwerpen. Supervisie en intervisie in het kader van de Permanente Educatie kunnen hier deel van uitmaken.

We blijven streven naar het op gang brengen van een beweging, waarin gemeenten ervaringen uitwisselen, van elkaar leren en samen worden geïnspireerd tot een nieuw missionair elan. Hiervoor zijn goede communicatie, het delen van verhalen en het organiseren van inspirerende events nodig. Ook gemeenten die het Focustraject hebben afgerond willen we hierbij blijven betrekken.

De samenwerking met de HGJB en de GZB blijft voor IZB-Focus van groot belang. Met de HGJB blijven we werken aan de ontwikkeling van de materialen voor kinderen, tieners en jongeren. Ook bij de begeleiding van gemeenten onder steunt de HGJB waar nodig en mogelijk.

Samen met de GZB ontwikkelen we Focus Wereldwijd, waarin we in deze beleidsperiode pilots willen doen met Focustrajecten in het buitenland, als onderdeel van de missionaire-gemeenteopbouw- programma's van de GZB. We hopen dat hierdoor in de toekomst ook het wederkerig leerproces met de wereldkerk verder op gang komt.

5.2 Impact

Doelstelling

IZB-Impact is een beweging binnen de Protestantse Kerk die gemeenten en missionair geroepen mensen inspireert, ondersteunt en faciliteert bij het ontwikkelen van nieuwe geloofsgemeenschappen die gericht zijn op het in woord en daad delen van het evangelie van Jezus Christus met onbereikte doelgroepen in Nederland. De nieuwe geloofsgemeenschappen kenmerken zich door getuigenis en dienst.

Strategische keuzes

IZB-Impact zet in op het formeren van nieuwe pioniersplekken, in samenwerking met de Protestantse Kerk in Nederland. Momenteel is IZB Impact betrokken bij zowel gemeente-stichtende initiatieven als bij revitaliserende projecten. In de komende beleidsperiode zal de IZB in overleg met de betrokken partijen de 'begeleidingsportefeuille' herschikken naar de nieuwe beleidslijn.

De vraag of IZB betrokken kan zijn bij een nieuw initiatief wordt inhoudelijk getoetst aan de hand van zes criteria:

1. Het delen van Jezus Christus met onbereikte (sub)culturen in Nederland staat centraal in de plannen;
2. De plannen worden gedragen door gebed;
3. In de ontwikkeling van de pioniersplek wordt viervoudig geluisterd (naar God, naar de traditie, naar elkaar, naar de context);
4. De pioniersplek richt zich op gemeenschapsvorming;
5. De nieuwe leden van de gemeenschap worden zelf eigenaar;
6. De nieuwe gemeenschap wil groeien naar volwassenheid die is ingebed in katholiciteit.

De betrokkenheid bij en samenwerking met pioniersplekken ontstond voorheen vrijwel uitsluitend op verzoek van een gemeente. IZB Impact zal deze vragen van harte blijven steunen en stimuleren, vanuit het diepe besef dat God zijn gemeente in Nederland heeft gepland en dat Hij de gemeente als instrument wil gebruiken om mensen in ons land te bereiken. IZB impact richt zich op het actief uitdragen van de visie op nieuwe pioniersprojecten onder kerkenraden en door bij te dragen aan de verkendagen van de PKN. De doorstart van een bestaande gemeente in de vorm van een pioniersproject is daarbij een reële mogelijkheid. Ook een Focus-traject kan uitmonden in een nieuw pioniersinitiatief.

Door de krimp van de kerk kent de kerkelijke kaart van ons land 'open plekken', zowel geografisch als mentaal. Het zal steeds vaker voorkomen dat bestaande gemeenten door hun omvang niet in staat zijn om zelf initiatieven te nemen. De IZB onderzoekt met een houding van het eerder genoemde 'viervoudig luisteren' waar ze van dienst kan zijn. Daarbij houdt ze oog voor de visie en de roeping van de enkeling. Het eventueel starten van een initiatief gebeurt altijd in samenspraak met plaatselijke en regionale kerkelijke organen. Samenwerking met andere kerken is juist in deze context van groot belang.

Het starten en begeleiden van een pioniersproject is een veelomvattend proces. Geloof, visie en roeping zijn daarbij leidend. Aan de andere kant spelen veel praktische zaken een rol, zoals draagvlak, stabiliteit, financiële gezondheid en bestuurskwaliteit. Die vragen om een zorgvuldig proces.

In de komende periode standaardiseert IZB de begeleidingspakketten, waarbij voortaan vóór de projectperioden de wederzijdse verwachtingen worden gedeeld. Daarbij maken we gebruik van de lessen die we in de afgelopen tijd op het gebied van begeleiding, financiën en projectcontrol hebben geleerd van kerkenraden, teams en werkers in het veld.

Meer dan voorheen wil de IZB zich richten op het inspireren en bemoedigen van kerkenraden en werkers, vanuit de visie en ervaring die ze heeft. De IZB ontwikkelt naast de leer- en inspiratiedagen voor de werkers, Impactdagen voor stuurgroepen en kerkenraden. Daarin delen we de vreugde over de voortgang van het evangelie; we wisselen ervaringen uit, we leren van elkaar en we dragen bij aan het vastleggen van de expertise.

5.3 Areopagus

Doelstelling

Areopagus groeit in de komende periode verder uit tot een expertisecentrum op het gebied van prediking met oog voor de prediker en de hoorder. Het trainingsaanbod wordt gevarieerder en sluit opnieuw aan op de vragen die er rondom predikant en hoorder zijn.

Strategische keuzes

In de komende beleidsperiode investeren we in 'luisteroefeningen': met predikanten, met gemeenteleden, met (op)nieuw gelovigen, met geroutineerde

kerkgangers. We gaan luisteren naar hun verlangen naar een Woord van God door prediking, naar hun ervaringen van door de Geest aangeraakt zijn, maar ook naar kritische observaties van gemeenteleden over de 'kortsluiting' in de verkondiging. We luisteren dus naar teleurstellingen en naar verlangens. We zien ernaar uit om zo met elkaar tot een aantal kwesties waarop we predikanten hebben te trainen. We schrijven een theologisch, homiletisch en missionair pamflet over prediking. Het is tijd dat we helderder formuleren waarvoor we staan. De tekst is markeert het theologisch kader van onze trainingen en studiedagen.

Als Areopagus hopen we in de komende periode onze trainingen verder te gaan ontwikkelen. Dat doen we ook door onszelf te laten trainen. We nemen experts van meerdere disciplines in de arm om ons arsenaal aan vormen voor preek-training uit te breiden. We gaan onderzoeken in welke situatie welke trainingsvormen het beste gebruikt kan worden. De achterliggende vraag is dat we graag beter grip willen krijgen op de effectiviteit van onze trainingen.

Als Areopagus gaan we door met opiniëren en vormen. In de christelijke pers wordt veel gesproken over kerkzijn en liturgie, over de preek en de prediker. Soms smaakt dat naar azijn. Nu eens is dat terecht, dan weer misplaatst, verveeld en uiterst voorspelbaar. Areopagus doet een goed woord voor de prediking, voor predikanten en voor het luisteren in de gemeente. We stellen ons teweer tegen verzuurde stemmen over prediking en dagen tegelijkertijd uit tot vernieuwing.

We blijven doorgaan met ons aanbod van studiemomenten voor predikanten. Het palet is breed en diep: we trainen in het opnieuw vertalen van klassieke woorden uit de Schrift en uit onze traditie. We trainen op een homiletisch en academisch verantwoorde manier. We trainen in het missionaire en het praktische. We staan daarin in contact met predikanten en met de gemeente, maar ook met verschillende partners. Intern werken we steeds nauwer samen met de collega's van Focus en Impact: we zijn ons ervan bewust dat de processen die we beogen in elkaars verlengde liggen en we zoeken naar wederzijdse versterking. We staan in nauw contact met de Protestantse Theologische Universiteit en zoeken naar een goede aanvulling op elkaars aanbod en eigenheid. Daarnaast zijn er goede relaties met de Christelijke Hogeschool Ede en de Theologische Universiteit Apeldoorn. De studie leider

participeert in de redactie van Preekwijzer.nl (van o.a. uitgeverij Boekencentrum).

In de komende periode gaan we als Areopagus ook op zoek naar alternatieve manieren van financiering. We creëren een organisatie- en financieringsmodel dat stabiliteit en continuïteit dient; mogelijk betekent dat ook uitbreiding van het team.

We hopen erop en werken eraan dat het de komende periode niet alleen gaat om 'das Problem der Predigt', maar met name ook om 'the Joy of Preaching'.

5.4 Dabar

Doelstelling

Dabar ontwikkelt in de komende periode een nieuwe vertrouwensvolle samenwerkingsrelatie met belanghebbenden, zoals de plaatselijke commissies en campingeigenaren. De werktak ontwikkelt een programma dat zowel voor de vrijwilligers als voor de recreanten aantrekkelijk is. De doelstelling is dat het aantal vrijwilligers groeit, evenals het aantal camping-gasten dat participeert in het aanbod.

Strategische keuzes

In het eerste jaar van de beleidsperiode onderzoekt Dabar de mogelijkheden voor een vernieuwd programma, dat aansluit bij recreanten en jongeren. De uitkomsten van dit onderzoek worden vertaald naar een vernieuwd programma.

De ontwikkeling van deze vernieuwde aanpak van Dabar vindt plaats in samenspraak en (waar mogelijk in samenwerking) met andere organisaties, als HGJB en GZB, om te komen tot een geïntegreerd aanbod voor de jongeren, waarbij de inbreng van de organisaties complementair is.

Zolang het onderzoek loopt, wordt de huidige vorm van werken zo goed mogelijk voortgezet.

6. Kaders en randvoorwaarden

1. Duurzaamheid

In de uitvoering van het beleid streeft de IZB naar duurzaamheid a) in financieel opzicht, b) voor de mensen die bij de IZB werken en c) ecologisch.

a) Financieel

In de afgelopen beleidsperiode hebben we een omslag gemaakt. Voorheen waren we vrijwel volledig afhankelijk van algemene giften van gemeenten en particulieren; inkomstenbronnen die een dalende trend vertonen.

Nu dragen kerken en gemeenten de zorg voor de specifieke financiering van een deel van de programma's. Deze lijn van 'verduurzamen' is ingegeven door de gedachte dat we waarde willen toevoegen om ook weer waarde te ontvangen. Om in de toekomst een duurzame exploitatie van ons werk te garanderen zal de IZB deze lijn voort zetten.

Fondsenwerving is en blijft echter de belangrijkste bron van inkomsten voor de IZB. Deze wordt verbreed en verdiept om de terugloop van algemene inkomsten en het groeiend beroep op onze organisatie op te vangen. We gaan ook daarin uit van de gedachte: van 'waarde toevoegen is waarde ontvangen. De verdieping wordt gezocht door het steeds opnieuw leggen van de verbinding tussen de inhoud van het werk en het leven van de giftengevers, individueel en als gemeente. De IZB wil inspireren om mee te leven door gebed, inzet van denkracht, en vaardigheden en netwerk en ook door middel van financiële steun. De verbreding zal worden gezocht door een op doelgroepen toegespitste inzet van verschillende mediakanalen. We willen daarmee meer mensen bereiken. In de afgelopen periode heeft de IZB bijvoorbeeld een begin gemaakt met het betrekken van christelijke ondernemers bij het dragen van het missionaire werk in Nederland. In de komende periode wordt het netwerk van ondernemers verder uitgebouwd. Verbreding wordt ook gezocht door uitbreiding te zoeken in het aantal gemeenten dat zich verwant weet met de IZB.

In het kader van de continuïteit en met het oog op de besteding van giften met een specifieke bestemming dienen we reserves en fondsen aan te houden. Daarbij blijven we binnen de kaders die gangbaar zijn in de

sector van fondsenwervende instellingen. Uitgangspunt hierbij is dat middelen die ter beschikking gesteld worden voor de uitvoering van de doelstelling daar ook voor zullen worden gebruikt.

De IZB hanteert een treasurystatuut voor de belegging van tijdelijk overtollige middelen. Bij de keuze tussen het optimaliseren van de inkomsten en het vermijden van risico's met betrekking tot de hoofdsom geven we voorrang aan het laatste. De hoogte van de continuïteitsreserve wordt gebaseerd op een risicoanalyse die jaarlijks wordt bijgewerkt.

De communicatie in het kader van fondsenwerving en het afleggen van verantwoording over aan de IZB toevertrouwde middelen zal worden gekenmerkt door integriteit en transparantie.

b) Voor de mensen die bij de IZB werken

IZB hecht aan goede werkgeverschap. We zorgen voor optimale randvoorwaarden, we houden ons aan de arbo-regels en zorgen dat medewerkers met vreugde hun dagelijks werk kunnen doen. Veel werknemers van de IZB hebben een hoog arbeidsethos omdat ze hun werk hun hart heeft.

In het eerste jaar van de beleidsperiode wordt een arbeidstevredenheidsonderzoek uitgevoerd; de uitkomsten daarvan worden verwerkt in het personeelsbeleid. Personeelsleden krijgen de mogelijkheid tot ontwikkeling van hun capaciteiten, talenten en vaardigheden.

We hechten in de dagelijkse bedrijfsvoering aan een open, transparante wijze van overleg, waarbij ieder de gelegenheid krijgt om zijn/haar inbreng te leveren. Daarnaast wordt de veiligheid vergroot door het aanstellen van een vertrouwenspersoon, die op geregelde tijden ook aanwezig is op de werkvloer.

c) Ecologisch

In de komende beleidsperiode richt IZB zich op het verder verduurzamen van de organisatie in ecologisch opzicht. In de afgelopen periode is het papiergebruik teruggedrongen door het verder digitaliseren van de bedrijfsprocessen. In de komende beleidsperiode zal daaraan vervolg worden gegeven.

De toekomstige huisvesting zal ecologisch verantwoord

(o.a. energie-arm) worden ge- of verbouwd. De keuze van de nieuwe vestigingslocatie moet aantrekkelijk zijn voor ov-reizigers en/of fietsers.

2. Bescherming persoonsgegevens

De IZB vindt privacy belangrijk en gaat daarom zorgvuldig om met de persoonsgegevens die in het registratiesysteem zijn opgenomen. In ons privacy beleid houden wij ons aan de regels, zoals opgenomen in de Algemene Verordening Gegevensbescherming. Er zijn zowel technische als procedurele maatregelen getroffen om gegevens te beschermen. Deze worden regelmatig geactualiseerd.

De IZB heeft een functionaris voor de gegevensbescherming aangesteld en kent een actueel privacy statement dat goed toegankelijk is onder andere via de website. Daarin kunnen betrokkenen lezen hoe de IZB met persoonsgegevens omgaat, hoe deze beschermd worden en welke rechten betrokkenen hebben. De contactgegevens voor het geval er vragen, opmerkingen of klachten zijn inzake privacy zijn in de verklaring opgenomen.

3. Organisatiestructuur

In de komende beleidsperiode werkt de IZB met een vernieuwde organisatiestructuur. We kiezen voor een model waarin bestuur en toezicht gescheiden. In de nieuwe structuur zijn degenen die de organisatie besturen ook daadwerkelijk bestuurders en krijgen leden volop de ruimte om via de Algemene Vergadering hun verantwoordelijkheden te nemen. Daarbij wordt er uitdrukkelijk gezocht naar de inbreng ('voice') van de leden.

4. Huisvesting

IZB zal in de komende beleidsperiode een beslissing nemen voor wat betreft huisvesting; de huidige huurlocatie is van tijdelijke aard. De nieuwe huisvesting zal een moeten bijdragen aan de samenwerking met relevante partners, zoals de Protestantse Kerk en de zusterorganisaties. Als de verschillende organisaties meer in elkaars nabijheid verkeren, zal dat ook bijdragen aan de verbetering van de dienstverlening aan gemeenten.

Breestraat 59 - 61
3811 BH Amersfoort
Tel.: 033 - 461 1949